

**Hizb-ut Tahrir Emiri Ata Abu Raşta'nın,
Receb 1428 – Ağustos 2007 Tarihli Global Hilafet Konferanslarındaki Açılış Konuşması**

el-Hamdulillah, ve's Salâtu ve's Selâmu alâ Rasulillahi ve alâ Âlihi ve Sahbihi ve men vâlâh;

Ey Hazır Bulunan Kerîm Kardeşler,

es-Selâmu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berakâtuhu ve ba'd;

Muhakkak ki Allah Subhânehu insanı, mahlûkatının çoğuna üstün kılmıştır:

“Andolsun Biz onları, yarattıklarımızdan çoğuna tam bir üstünlük ile üstün kıldık.” [el-İsrâ' 70]

Onu akıl ve düşünme ile üstün kılmıştır ki ister hayır ister şer olsun, meydana gelen büyük hâdiseler üzerinde durabilsin, bunlardan dersler çıkarabilsin, ibretler alabilsin. Böylece bunların şerlerini def edebilsin, hayırlarını artırabilsin. Tâ ki hiç olmamışçasına, bir rüzgâr gibi üzerinden geçip gitmesin.

Gerçekten Allah Subhânehu, başka mekânlarda ve zamanlarda vukuu bulduklarında lâıyk olduklarının ötesinde üzerinde durulmaya lâıyk kılarak bazı mekânları ve zamanları da özel kılmıştır.

Meselâ herhangi bir mekânda meydana gelen zulüm, haramdır ve günahdır. Lâkin Beyt-ul Harâm'da olursa, daha şiddetli bir haram ve daha büyük bir günahdır.

“Her kim orada [Beyt-ul Harâm'da] zulüm ile ilhâd isterse, ona elîm azaptan tattırırız.” [el-Hacc 25] O yani zulüm, benzer şekilde her ne zaman olursa olsun, haramdır ve günahdır. Lâkin haram aylarda olursa, daha şiddetli bir haram ve daha büyük bir günahdır.

“Onlarda (haram aylarda) kendinize zulmetmeyin!” [et-Tevbe 36]

İşte böylece haram aylarda vukuu bulan hâdiselerin hayrı da, şerri de, aynı hâdiselerin başka aylarda vukuu bulduklarında lâıyk olduklarının ötesinde üzerinde durulmaya lâıktır.

İşte bugün sizler, haram bir ayda, Raceb-il Ferd ayında, Raceb-i Mudar ayında, Allah Subhânehu'nun azametli ve haram kıldığı, Rasulü [*SallAllahu Aleyhi ve alâ Âlihi ve Sahbihi ve Sellem*]'in azametli ve haram kıldığı bir ayda toplanmış bulunuyorsunuz. İşte onun hâdiselerinden üç bâriz hâdiseyi sizlere hatırlatıyorum ki üzerinde durulsun, biraz olsun tedebbür edilsin, ibretler alınsın, dersler çıkarılsın. Böylece bu hayrı artıracak şekilde, benzerlerine yöneltecek şekilde bu hâdiselerin hayrı artırılsın da bu şerri men etmeye azimleri bileyecek şekilde, benzerlerinden sakındıracak şekilde bu hâdiselerin müjdesini çoğaltalım. Yani üzerinde durulsun ve tedebbür edilsin ki gerektirdiği şekilde çalışılsın. Yoksa zaman öldürecek şekilde, vakit dolduracak şekilde sırf bir kıssa okur gibi okumaya dönmeyelim, tedebbürsüz, ibretsiz, amelsiz!

Sizlere hatırlatacağım ilk hâdiseye gelince; o, İsrâ' ve Mi'râc'dır. Sözlerin en meşhurdur, Raceb'in yirmi yedisindedir. Evvelâ Umm-ul Mu'minin Hadice [*RadıyAllahu Anhâ*]'nın vefâtı, sonra Ebî Tâlib'in vefâtı akabinde Rasulullah [*SallAllahu Aleyhi ve Sellem*] ile Sahâbesi [*Rıdvânullahi Aleyhim*]'in üzerine eziyetler şiddetlenirken, Mekke toplumu Dâvet karşısında katılaştıktan sonra meydana gelmiştir. Bunun üzerine Allah Subhânehu, Rasulü [*Salâvâtullahi ve Selâmuhu Aleyh*]'i, Mescid-il Harâm'dan Mescid-il Aksâ'ya İsrâ ederek, sonra yüce semâvâta yükselterek ikramda bulunmuştur ki SallAllahu Aleyhi ve Sellem, Rabbi Subhânehu'nun görmediği âyetlerini görsün. İşte bu İsrâ' ve Mi'râc hâdisesi; İslâm'ın ve İslâm'ın Rasûlü'nün şânı için bir yücelik, Rasulullah [*SallAllahu Aleyhi ve Sellem*]'in kalbi için bir itminan ve Küfür ile ehlinin bu dünyada yakasının bırakılmayacağına ve Nusretin yakın olduğuna dâir bir îlân idi.

İşte burada, **Ey Kardeşler**, nicelerinin İsrâ' ve Mi'râc hâdisesini idrâk ettiği halde gâfil olduğu mühim bir mesele üzerinde duruyoruz. Nitekim bu mesele, üzerinde durmaya, inceden inceye bakmaya ve tedebbür etmeye fazlasıyla lâıktır. Zîra İsrâ' ve Mi'râc hâdisesi, başka mühim bir meseleye eşlik etmiştir ki o mesele, Nusret talebidir. Muhakkak ki Allah Subhânehu, Rasulullah [*SallAllahu Aleyhi ve Sellem*] üzerindeki eziyetler şiddetlenince, Rasulü'ne iki husus ile ikramda bulunmuştur. Bunlar; Nusret talebi ve İsrâ' ve Mi'râc hâdisesidir. İşte böylece İsrâ' ve Mi'râc hâdisesi, Akabe Bey'atı ile diğer Nusret amellerine kucak açmıştır.

İsrâ' ve Mi'râc'ı hatırladığımız ve bu hayırdan ötürü Allah'a hamd ettiğimiz şu sırada, bize yakışan tedebbür etmemiz, ibret almamız ve amel etmemizdir. Aynı zamanda bize düşen, gecelerimizi gündüzlerimize katmamız, daha hızlı ilerlememiz ve sonra, daha önce îmân ile gelip geçmiş Ensâr gibi gelecek Ensâr sayesinde bu dînin nusrete ulaşacağından mutmain olduğumuz halde kuvvet ehlinin sadâkat ve ihlâs ile nusret talep etmemizdir.

İşte bundan sonradır ki Nübüvvet Minhâcı üzere Râşidî Hilâfet geri dönecek ve işte o zaman Mü'minler, Allah'ın nusreti ile ferahlayacaklardır.

Bu haram ayda sizlere hatırlatacağım ikinci hâdiseye gelince; Hicrî 583 yılı Raceb ayının yirmi yedisinde, Beyt-ul Makdis'in kurtuluşudur.

İlk hâdisede, insanların İsrâ' ve Mi'râc'dan bahsettikleri halde gâfil oldukları mühim bir mesele olduğu gibi -ki Nusret talebi idi- benzer şekilde bu hâdisede de nicelerinin Mescid-il Aksâ'nın Haçlıların pisliğinden kurtuluşunun yıldönümünü andığı halde gâfil olduğu mühim bir mesele vardır.

Bu mühim meseleye gelince; Aksâ'nın kurtuluşu Hicrî 583 yılı Raceb ayında idi. Nitekim bundan önce [Hicrî 567'de] Mısır'ın velâyeti Hilâfet'e iade edilmişti ki Fâtımîler Mısır'ı, Hilâfet'e karşı çıkıp [Hicrî 359'da] koparmışlardı. Yani Salâhuddîn ve ondan önce Nûreddîn, bu dokuyu, Mısır'ı Hilâfet'e dâhil edinceye kadar Filistin'i Haçlıların pisliğinden kurtarmaya güç yetirememişlerdi. Sonra Halife Nasır el-Abbâsî döneminde Salâhuddîn Mısır ile eş-Şâm'ın vâlisi iken, Allah Subhânehu Salâhuddîn liderliğindeki Müslümanlara nusret verdi. Onlar da Mescid-il Aksâ'yı kurtardılar. Salâhuddîn bu müjdeyi Abbâsî Halifesi Nâsır'a gönderdi. Müslümanlar bu azîm nusreti tekbirler ve tehliller ile karşıladılar. Allah Subhânehu'ya bu fadlından ve nîmetlerinden ötürü hamd ettiler.

Akıllar ve anlayışlar, Kudüs'ün ve Aksâ'nın kurtuluşu hâdisesinden bu meseleyi idrâk etmelidir. Dolayısıyla her kim Aksâ'yı seviyor ve Aksâ'nın kurtuluşunu arzuluyorsa, Müslümanların yegâne devletini, Yahudi ile hiçbir müzâkereye girmeden ve hiçbir barışa yanaşmadan, Yahudi varlığını kökünden söküp atacak ve Filistin'i bir bütün olarak Diyâr-ul İslâm'a iade edecek Nübüvvet Minhâcı üzere Râşidî Hilâfet'i ortaya çıkarmak için titizlikle, ciddiyetle çalışmalıdır. Bugün buna güç yetiremiyorlarsa, en azından Yahudi varlığı ile mevcut harp halini sürdürsünler, tâ ki Allah'ın onu kendilerine ikrâm edeceği ve sayelerinde onu kurtaracağı kimseler gelinceye kadar... İşte böylelikle kendileri için azîm bir kazanç olur.

Bu haram ayda sizlere hatırlatacağım üçüncü hâdiseye gelince; Hilâfet'in yok edilmesi fâciasıdır. Zîra o zamanki Küfrün başı İngiltere liderliğindeki Sömürgeci Kâfirler, Arap ve Türk hâinler ile birlikte, İslâm'ın ve Müslümanların izzetinin simgesi olan Hilâfet'i ortadan kaldırılabilmişler ve Hicrî 1342 yılının Raceb ayının yirmi sekizinde, el-muvâfık Milâdî 1924 yılının Mart ayının üçünde, Hilâfet ilgâ edilmişti.

Bu elîm hâdiseden sonra, Müslümanların başına gelen felâketler birbiri ardınca geldi. Nitekim beldeleri elli küsur parçaya parçalandı. Sömürgeci Kâfirler bu parçalardan her birinin başına yönetici denilen kimseleri atadılar ki onların kalpleri darmadağın oldu. Onun içindir ki Ümmet'in hayrı üzerinde asla birleşmezler, bilakis salgın şer üzerinde birleşirler. İşte düzenledikleri zirveler, onların ne kadar zarar ve zararlı olduklarını dile getirir ki bunların sonuncusu, Filistin'in çoğunu Yahudi'ye satmakta görüş birliğine vararak "taçlandırdıkları" Riyâd Zirvesi idi.

Aşağılanmışlık, bu yöneticiler yüzünden öylesine feci bir boyuta ulaştı ki onlar Amerika'nın boğuluşunu ve batışını derinleştireceklerine, -Bağdâd ve Şerm-uş Şeyh Konferansı'nda geçtiği gibi- Irak'taki bataklığından kurtulmak için kurbanlarını hedef alsınlar diye Amerika onları istihdâm etmektedir. Oysa Allah'ın Hilâfet'in ikâmesi farzını arkalarına atıp her taraftan zillate ve rezâlete duçar olmasalardı, böyle olmazdı.

İşte bugün bizler, **Ey Kardeşler**, bu farzın edâsından sorumluyuz, bu uğurda çalışıyoruz ve Râşidî Hilâfet'in geri döneceğinden mutmainiz. Aynen Rasulullah [*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*]'in «
»
“**Sonra da Nübüvvet Minhâcı üzere [Râşidî] Hilâfet olacaktır**” müjdesini doğrulayarak başladığı gibi... İşte o zaman bizden önce imân ile gelip geçenlerin izzetlendiği gibi izzetleniriz, onların kazandığı gibi kazanırız ve umulur ki Allah ile, bizden râzı olduğu halde karşılaşırız, İslâm ile hükmeden bir Halife'ye bey'at verdiğimiz halde ölürüz, o da bize, boyunlarımızdaki bu bey'atın hayrı ile şahitlik eder de Hilâfet için ciddiyetle, titizlikle, Allah'a ve Rasulü'ne sadâkatle çalışmamış olsak da Câhiliyye ölümü ile ölmeyiz.

Ey Kardeşler!

Bu haram ayda, Raceb-il Ferd ayında, bu üç hâdiseyi zikretmekle yetiniyorum:

İsrâ' ve Mi'râc hâdisesi ve Nusret talebi ile irtibâtı; Dokusu Hilâfet'e katıldıktan sonra Beyt-ul Makdis'in Haçlılardan kurtarılması; Hilâfet'in yok edilmesi fâciası ve onun geri getirilmesi için çalışma vâcibi.

Son olarak Allah Subhânehu'dan birlikteliğinizi dosdoğru bir görüş, sâdık bir amel, apaçık bir tesir haline getirmesini ve ardından bereketli bir tevfik, engin bir hayır ve azîm bir Nusret ve Zafer ihsân buyurmasını niyâz ediyorum.

Ve's Selâmu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berakâtuh.